

gørelse, der ligger i amtskommunerne. Når de er klar til det, kan de gå i gang, og det er altså ikke en afgørelse, der ligger hos ministeren, som jeg forstod det, som var med i det den gang.

Så Kristeligt Folkeparti er betænkelige over den her nye udformning af forslaget, og vi undrer os også lidt over, hvad der egentlig er sket med beslutningsforslag nr. B 56 på dets vej, til det blev det her lovforslag nr. L 134, men vi skal naturligvis gerne medvirke til en god behandling af forslaget i udvalget.

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 er positive over for lovforslaget fra ministeren. Jeg var jo med i sin tid i beslutningsforslaget, som lå forud for lovforslaget her. Vi kan godt tage en længere diskussion, og den tror jeg også vil fortsætte i udvalgsarbejdet, om hvorvidt lovforslaget nu også lever op til det beslutningsforslag, der blev vedtaget i Folketinget.

Noget af det kunne man mon så også spørge, om vi ikke kunne se igennem fingre med. Jeg tænker f.eks. på den øvre aldersgrænse. Når kvinder mellem 50 og 69 år hvert andet år har fået tilbudet, dvs. igennem 20 år altså har været vant til, at hvert andet år er det her tilbud kommet om, at de kunne få den her undersøgelse, så tror jeg, at alle er så meget med på den rytme og er så meget opmærksom på det her, at selv om de er blevet 69 år, fortsætter de helt naturligt med så at konsultere deres egen læge hvert andet år og lige få tjekket, om der er noget, og hvis der er mistanke om det, så får de en egentlig mammografiundersøgelse. Så jeg tror ikke, det er et problem i sig selv, at man sætter en øvre aldersgrænse for, hvornår myndighederne skal sende en invitation ud.

Spørgsmålet om, hvorvidt man så skal sende denne her invitation hvert andet år, eller man skal nøjes med at sende den første invitation, når kvinden bliver 50 år, og i den invitation lægger op til, at kun de, der vil være med, fortløbende skal have tilsendt et tilbud hvert andet år, synes jeg også man kan diskutere. Jeg tror ikke, at ministeren kan have noget imod det. Det kan godt være, at det administrativt bliver lidt mere bøvl, men det må vi så se på.

Det, jeg er langt mere interesseret i med hensyn til det her lovforslag, er: Hvornår kan ordningerne træde i kraft?

Ministeren har jo sagt, at man vil prøve, så hurtigt som det kan lade sig gøre, at få indrettet

hospitalerne, få det nødvendige personale osv., og det er fint nok, at man har den holdning. Det, der så er det vigtige for os, er at holde ministeren fast på, at ministeren følger det her nøje, at ministeren hele tiden prikker til amterne og siger: Nu er det altså meningen, I skal se at blive færdige og se at komme i gang.

Den tidshorisont, som ministeren i værste fald har lagt op til, synes jeg er noget lang, men lad os nu se. Vi kan naturligvis ikke gennemføre det her fra dag til dag, det ved vi godt, men vi vil i hvert fald for vores vedkommende holde meget øje med det tempo, amterne bliver klar til at kunne opfylde det her lovforslag i. Det er noget af det, vi kommer til at holde meget øje med og vil holde ministeren fast på.

Men som sagt: Vi er positive over for lovforslaget, ligesom vi var medforslagsstillere til beslutningsforslaget.

Tove Fergo (V):

Jeg vil blot også ved denne behandling af dette lovforslag om mammografiscreening meddele, at jeg vil stemme imod forslaget. Jeg er imod denne form for sygeliggørelse af alle kvinder over 50 år. Jeg synes, enhver kvinde, der er bekymret for, om hun er ved at udvikle brystkræft eller vil have sikkerhed for, at hun er helt rask, selvfølgelig skal have adgang til at blive screenet. Hun kan bede sin praktiserende læge om en henvisning, og så må hun have ret til at blive undersøgt. Sådan bør det være.

Hvis man endelig skulle have sådan et folkeundersøgelserprogram, som der jo her er tale om, så kunne jeg også acceptere, at man meddelte ved annoncering, at der er mulighed for at blive undersøgt for brystkræft, hvis man henvender sig på de klinikker, der nu måtte være, og så et telefonnummer, og det kunne man annoncere decentralt rundtomkring i landets aviser. Men jeg synes på baggrund af hele den debat, vi har haft, alle de informationer, vi har fået, alle de oplysninger, vi har fået fra fagfolk, er der intet vundet ved disse brystscreeningsprogrammer.

Det står med et enkelt sygdomsudbrud, et enkelt dødsfald mere eller mindre, og det er selvfølgelig frygtelig tragisk for den enkelte, det rammer, men der er så lidt sandsynlighed for, at det virkelig er forebyggende, er effektivt, at man risikerer så meget mere netop ved at sygeliggøre kvinder over 50 år.

Jeg er også af den overbevisning, at der løbende sker organforandringer hos mennesker,